

Farní listy č.33/2006

Týdeník farností Domažlice, Milavče a Klenčí pod Čerchovem

12.-13.srpna – Svatovavřínecká pout'

Náklady na toto číslo Farních listů činí 4,- Kč. Děkujeme.

Duchovní slovo

Už ze 4.století je doloženo, že sv. Vavřinci jako arcijáhnovi papeže Sixta II. byla svěřena péče o hmotný majetek a charitativní činnost v Římě, a také to, že před smrtí byl mučen ohněm. Tam, kde byl 10. srpna roku 258 pohřben, dal Konstantin Velký postavit baziliku.

Kostel zasvěcený sv. Vavřinci na Veselé hoře u Domažlic každoročně přitahuje stovky a někdy i tisíce poutníků. Úcta ke svatému mučedníkovi je tady mimořádně rozšířená a vyznačuje se širokým okolím. Každý z poutníků a ctitelů sv. Vavřince má k tomu svoje osobní důvody.

Když po roce opět píšu další „duchovní slovo“ jako úvod k letošnímu poutnímu setkání, kladu si otázku, v čem je dnes pro nás sv. Vavřinec příkladem, inspirací a přímluvcem. Dovolím si tedy uvést dva banální příklady:

Někdo našel mobilní telefon a podle seznamu čísel uloženého v paměti telefonu našel majitele a vrátil mu mobil. Když o tom vyprávěl v práci, uslyšel, že je hloupý, že měl sim kartu vyhodit a telefon si ponechat. Ten, co ho ztratil, měl prostě smůlu, protože věci se mají hlídat.

V restauraci si jeden ze zákazníků všiml, že se mu ztratilo CD, na němž měl uložena data. Vzpomněl si, že leželo na otevřeném jídelním lístku a že je tudíž možné, že je tam nechal. Zeptal se tedy lidí, kteří přišli později a po něm listovali v jídelníčku, zda neviděli hledané cedéčko. Žena, která přišla na večeři s manželem a s dětmi, okamžitě vyndala CD ze své kabelky. Majitel onoho CD zůstal zírat s otevřenou pusou a nemohl pochopit, proč se snažila odnést věc, která pro ní neměla žádnou hodnotu. Samozřejmě, dotyčná se necítila vůbec trapně.

Co to má společného se sv. Vavřincem? Na první pohled asi nic. Možná až na to, že *martyr* znamená najednou mučedník, ale i svědek. Svou mučednickou smrtí, kdy Vavřinec odmítl císařův rozkaz a zůstal věrný svému svědomí, Pánu Bohu a chudým, kterým sloužil, dal věrohodné svědectví své víry. Na kolik přesvědčivé, o tom přesvědčuje úcta ke světcům. Mučednictví a jakákoliv oběť přinášena kvůli víře působí mnohem účinněji než pouhá slova. *Verba docent, exempla trahunt... Slova poučují, příklady přitahují.*

Je ale i opačná strana této mince: vědomé svědectví bývá často obětí, menším nebo větším mučednictvím. Není totiž snadné být poctivým. Někdy vrátit někomu, co ztratil, se stává obětí až nepředstavitelnou. A když to vidím, je mi to tak líto...

Kéž nám sv. Vavřinec vyprosí sílu k podávání svědectví – také za cenu obětí!

P. Miroslaw Gierga

Liturgie slova – Slavnost Nanebevzetí Panny Marie

1. ČTENÍ - Zj 11,19a; 12,1.3-6a.10ab

Boží chrám v nebi se otevřel a ukázala se v něm archa jeho úmluvy. Pak se objevilo na nebi veliké znamení: Žena oděná sluncem, s měsícem pod nohama a s korunou z dvanácti hvězd kolem hlavy. Potom se objevilo na nebi další znamení: Veliký ohnivě rudý drak se sedmi hlavami a deseti rohy a na každé hlavě měl čelenku. Ocasem smetl třetinu hvězd z nebe a svrhl je na zem. Ten drak se postavil před ženu, která měla rodit, aby pohltil její dítě, jakmile ho porodí. A porodila dítě, chlapce, toho, který má vládnout všem národům železným prutem. Avšak její dítě bylo uchváčeno do nebe k Bohu, k jeho trůnu. Žena pak uprchla na poušť, kde měla místo připravené od Boha. Tu jsem uslyšel hlasité volání v nebi: „Od nynějška patří vítězství, moc a královská vláda našemu Bohu a panování jeho Pomazanému.“

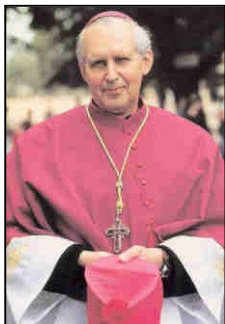
2. ČTENÍ - 1 Kor 15,20-27a

Bratři! Kristus vstal z mrtvých, a to jako první z těch, kteří zesnuli. Protože smrt přišla skrze člověka, přijde skrze člověka také vzkříšení mrtvých. Jako totiž pro svoje spojení s Adamem všichni propadli smrti, tak zase pro svoje spojení s Kristem všichni budou povoláni k životu. Ale každý v tom pořadí, jaké mu patří: Na prvním místě je Kristus; pak ti, kteří jsou Kristovi, až přijde. Potom nastane konec, až odevzdá své království Bohu a Otcům a až zlomí vládu všech možných knížat, mocností a sil. On totiž musí kralovat, dokud mu (Bůh) nepoloží všechny nepřátele k nohám. Jako poslední nepřítel bude pak zničena smrt. Všechno (totiž Bůh) podřídil pod jeho nohy.

EVANGELIUM - Lk 1,39-56

Maria se vydala na cestu a spěchala do jednoho judského města v horách. Vešla do Zachariášova domu a pozdravila Alžbětu. Jakmile Alžběta uslyšela Mariin pozdrav, dítě se radostně pohnulo v jejím lůně. Alžběta byla naplněna Duchem svatým a zvolala mocným hlasem: „Požehnaná jsi mezi ženami a požehnaný plod života tvého! Jak jsem si zasloužila, že matka mého Pána přišla ke mně? Vždyť jakmile zazněl tvůj pozdrav v mých uších, dítě se živě a radostně pohnulo v mém lůně. Blahoslavená, která jsi uvěřila, že se splní to, co ti bylo řečeno od Pána!“ Maria řekla: „Velebí má duše Hospodina a můj duch jásá v Bohu, mém spasiteli, neboť shlédl na svou nepatrnou služebnici. Od této chvíle mě budou blahoslaviti všechna pokolení, že mi učinil veliké věci ten, který je mocný. Jeho jméno je svaté a jeho milosrdenství trvá od pokolení do pokolení k těm, kdo se ho bojí. Mocně zasáhl svým ramenem, rozptýlil ty, kdo v srdci smýšlejí pyšně. Mocně sesadil z trůnu a ponížené povýšil, hladové nasýtil dobrými věcmi a bohaté propustil s prázdnou. Ujal se svého služebníka Izraele, pamatoval na své milosrdenství, jak slíbil našim předkům, Abrahámovi a jeho potomkům navěky.“ Maria zůstala u Alžběty asi tři měsíce a pak se vrátila domů.

Biskup Josef Koukl – host letošní Svatovavřínecké pouti

ThDr. Josef KOUKL se narodil 8. listopadu 1926 v Brně. Mládí prožil v Břeclavi, kde byl jeho otec profesorem na gymnáziu. Vystudoval gymnázium v Brně, kde 1. července 1945 maturoval. Od r. 1945 studoval v Praze teologickou fakultu, kterou absolvoval 31. května 1950, ale již 23. dubna 1950 byl vysvěcen na kněze u sv. Vojtěcha v Praze - Dejvicích. V červenci téhož roku odešel do Sokolova, kde působil jako kaplan. Vojenskou službu vykonával u tzv. PTP do r. 1953. Po skončení vojny vystřídal v kněžské službě několik farností. Od 1. března 1954 působil jako pomocný kněz u sv. Víta, v srpnu 1954 byl administrátorem ve farnosti Stodůlky a od 15. října 1958 do roku 1970 působil jako kněz v Kladrubech u Stříbra. Od 17. listopadu 1970 místem jeho dalšího působení byly Litoměřice. Koukl se stal spirituálem zdejšího semináře. V březnu 1974 byl v Praze promován na doktora teologie a od září 1974 začal učit v Litoměřicích morální teologii na fakultě již jako profesor a stal se kanovníkem kapituly u Všech svatých v Praze na Hradě. Dne 26. července 1989 byl jmenován sídelním biskupem litoměřickým a 27. srpna téhož roku v katedrále sv. Štěpána vysvěcen na biskupa.

„Děkuji za pozvání na Vaši slavnou pouť u sv. Vavřínečka, kde jsem byl naposledy – a také poprvé – před 61 roky, totiž na první poválečné pouti v roce 1945 – tenkrát po maturitě, přihlášen už do semináře v Praze“ – napsal biskup Koukl v dopise zaslaném v dubnu letošního roku.

Historie Svatovavřínecké pouti

Na návrší nad Domažlicemi v nadmořské výšce 582 metrů na Veselé hoře se nachází kostelík zasvěcený sv. Vavřinci, který v dnešní podobě je zde od roku 1851. Historické prameny uvádí, že byl založen již v 10. století knížetem Boleslavem na památku jeho vítězství nad Maďary, utíkajícími po porážce na Lešském poli do šumavských lesů. Tato událost se stala v den sv. Vavřínce v roce 995.

V červnu 1683 vznikl v domažlické Hradské ulici požár, který se rozšířil na pravou stranu náměstí a blížil se k radničnímu domu. Tehdejší děkan P. Jiří Mauricius Borovský, který v Domažlicích působil od ledna 1679 do své smrti dne 1. dubna 1692, vyšel s Nejsvětější Svátostí z kostela a domažličtí rychtáři přísahali, že zbudují kostel na Veselé hoře, pokud se oheň dále nerozšíří. Oheň se již dále nešířil, ale rychtáři na svůj slib zapomněli a neučinili, jak slíbili. Této myšlenky se ujala zbožná a zámožná domažlická měšťanka paní Zuzana Veselá, čímž splnila svůj slib učiněný doma před obrazem sv. Vavřínce, pokud se uzdraví ze své duševní deprese, která ji při tomto velkém ohni v Domažlicích stihla. Jejím přispěním bylo započato se stavbou kostela a 10. srpna 1695 byl slavnostně vysvěcen. Později byl kostelík opomíjen a stále více pustl. Až v roce 1769 byl kostel opraven a rozšířen zásluhou domažlického rodáka P. Petra Bedřicha Floriána, děkana v Polné.

Zemřel Otomar Hana

V úterý večer zemřel v plzeňské nemocnici domažlický varhaník, regionální historik a spolupracovník Farních listů Otomar Hana. Jsem přesvědčen, že málokdo, kdo čte tento sloupek, by jej neznal. Otomar, jak jsme mu v redakci familiérně říkali, byl všude a ještě donedávna pln elánu s obrovským přehledem nejen o domažlickém regionu. Ještě před měsícem, když jsem se s manželkou procházel jedním z domažlických parků a zastavil se před sochou, na níž nebylo čitelné, komu patří, automaticky jsem říkal, že to nemá cenu nikde hledat, že až potkáme Otomara, ten nám to řekne z hlavy. Bohužel už neřekne, stejně tak jako nebude letos poprvé v poválečné historii Vavřínecké pouti při ní hrát na varhany. Minulý pátek jsme Otomara požádali o článek o biskupu Kouklovi a kapliče svaté Anny, v neděli jsme s ním počítali u varhan – ani jedno nestihl a už nikdy nestihne. Odešel z tohoto světa příliš rychle. Otomar Hana byl osobnost a dobrý člověk bez něhož už zase Domažlice budou trochu jiné – bude jim chybět.

Petr Vondraš

V josefinské době postihl kostel stejný osud jako mnoho ostatních, byl zrušen a prodán v roce 1788. Po smrti císaře Josefa II. usilovali domažličtí měšťané o jeho obnovení. K jeho posvěcení došlo 19. října 1851, které vykonal se souhlasem biskupské konsistoře tehdejší zdejší vlastenecký děkan a vikář P. Jan Faster, domažlický rodák. Od této doby se vždy v neděli po 10. srpnu, kdy se slaví svátek sv. mučedníka Vavřínce, konají slavné bohoslužby v kostelíku sv. Vavřínce.

Poutníky vítal z věžičky hlas dvou zvonů, které však byly v první světové válce roku 1917 zabaveny pro potřebu zbrojního průmyslu císařsko-rakouské monarchie. Ve dvacátých letech minulého století byly zakoupeny nové dva zvony, pojmenované „Vavřinec“ a „Anna“. Avšak i tyto postihl v roce 1942 stejný osud jako ty předcházející, neboť byly zabaveny pro potřebu nacistického zbrojního průmyslu. Od této doby věžička kostelíka je bez zvonů.

Velká známá vavřínecká pouť se konala v roce 1939, když již české země byl pod vládou nacistů v Protektorátu Čechy a Morava, na které pronesl vlastenecké kázání vysehradský kanovník Msgre Bohumil Stašek. V září téhož roku byl nacisty uvězněn a ve věznicích a koncentračních táborech pobyl až do konce druhé světové války. Po svém návratu se v roce 1945 opět zúčastnil svatovavřínecké pouti jako kazatel, ovšem již s poničeným zdravím. Arcibiskup pražský a pozdější kardinál Msgre ThDr

Josef Beran měl u sv. Vavřince v roce 1947 slavné bohoslužby a kázání. Po únorovém puči v roce 1948 byly poutě zakázány a uskutečnily se teprve až v letech 1968 a 1969. Po tyto dva roky pobýval u sv. Vavřince českobudějovický biskup Msgr. ThDr. Josef Hlouch, který se znovu ujal řízení této diecéze, když byl propuštěn z internace. Pak v normalizačních letech byly poutě v neděli na Vavřinci opět zakázány a bohoslužby mohly být pouze v arciděkanském kostele v Domažlicích.

Teprve od roku 1990 – po sametové revoluci – jsou znovu vždy u sv. Vavřince na Veselé hoře poutní bohoslužby, které vykonala řada známých církevních hodnostářů. Mezi nimi zvláště apoštolský nuncius v České republice arcibiskup Msgr. Giovanni Coppa, který zde poprvé sloužil pontifikální mši sv. a česky kázal v srpnu 1994. Tento rok to byla opravdu historická událost, neboť vůbec poprvé za existence domažlické farnosti pobýval zde vyslanec sv. Otce – apoštolský nuncius. Arcibiskup Msgr. Coppa měl u sv. Vavřince bohoslužby ještě v letech 1995, 1996, 1997 a naposledy v roce 1999.

V posledních létech našimi hosty na Svatovavřinecké pouti byli:

v roce 2002: Abp. Karel Otčenášek a provinciál české provincie řádů dominikánů O. Alvarez Kodeda,

v roce 2003: Biskup Karel Herbst a sekretář papežské nunciatury v Tbilisi ICDr. Marcel Šmejkal,

v roce 2004: provinciál české provincie Tovaryšstva Ježíšova František Hylmar SJ a rektor pražského semináře Artur Matuszek;

v roce 2005: plzeňský biskup Msgr. František Radkovský a Msgr. Josef Žák.

Otomar Hana

Kapličku čeká oprava

Při cestě na Veselou horu ke kostelíku sv. Vavřince nemůžete minout kapli zasvěcenou sv. Anně, zbudovanou v roce 1886 na místě kapličky, které se říkalo „kloboučnická“. V této kapličce bylo udělováno Tělo Páně těm, kteří byli vedeni k popravě na blízké návrší, které je do dnešní doby nazýváno „na šibenici“ nebo „u spravedlnosti“.

Kapli sv. Anny nechala zbudovat baronka paní Anna z Ehrenfeldu a dne 5. května 1886 byl k její stavbě položen základní kámen.

V současnosti, jak si pěší návštěvníci dnešní poutě mohli všimnout, je kaplička ve stavu, který vyžaduje opravu krovu a výměnu krytiny. Z programu s názvem Zachování a obnova kulturních památek Plzeňského kraje schválili krajští radní dotaci ve výši 20 tisíc korun. Tato částka samozřejmě nestačí a proto Římskokatolická farnost Domažlice vítá každý sponzorský dar, který by jí pomohl ufinancovat tuto akci.

(von)

MŠE SVATÉ V MILAVČÍCH A STANĚTICÍCH

Neděle – 20.8.

- 8.00 Za + Jiřího Selnera, rodiče a celé přátelstvo
- 9.30 Pout' v Zahořenech

Středa – 23.8.

- 8.00 Za + Jiřího Královce a dvoje rodiče

Čtvrtek – 24.8.

- 8.00 Za + Jana Johánka, sestru a rodiče

Pátek – 25.8.

- 17.00 Za + Jiřího Blackého, manželku a dvoje rodiče

Sobota – 26.8.

- 8.00 Za + Václava Jankovce, sestru a dvoje rodiče

Neděle – 27.6.

- 8.00 Za + Jiřího Vondraše, sestru a rodiče
- 9.30 (St.) za Alžbětu Andrlovou a manžela

Vážení rodiče!

Máte možnost posílit výchovu Vašeho dítěte v rámci hodin vyučování náboženství, které bude probíhat stejně jako v předchozích letech v prostorách domažlické fary.

Co tyto hodiny chtějí Vašemu dítěti nabídnout?

- seznámení s křesťanskými hodnotami života vedoucími k lidskosti a radosti,
- naději a jistotu ve víře v Ježíše Krista,
- různorodou činnost ve společenství dalších stejně starých dětí (hry, příběhy, výtvarné činnosti, někdy i pozvání na výlet),
- objevování křesťanských základů v kultuře naší společnosti (slavení Vánoc, Velikonoc a dalších svátků),
- přípravu na svátosti.

Protože se blíží školní rok a hned na jeho začátku budete domlouvat a plánovat různé aktivity, navrhujeme následující termíny setkání:

Základní školy

- 1.-2. třída – úterý od 13.00 hod.
- 3. třída – středa od 13.00 hod.
- 4.- 6. třída – čtvrtek od 13.00 hod.
- 7. – 9. třída – čtvrtek od 15.00 hod.

Střední školy

úterý od 18.00 hod.

Za týden najdete ve Farních listech a také v kostele přihlášky v vyplnění.

Zároveň už dnes Vás zveme – rodiče, děti a mládež – na mši svatou s prosbou o požeňání na začátku školního roku, která bude sloužena v neděli 3.září od 9.30 hodin v arciděkanském kostele v Domažlicích.